

Magyarország demokratikus állam, ha eljő az ideje, választ. Jellemzően a fejlett demokratikus államok ilyenkor programot szoktak választani, a magyarok pártot és ígéreteket. Nem tanulnak a múltból és újra elkövetik ugyanazt a tévedést. Az ígért és be nem tartott üzeneteket úgy hívják, hogy hazugság, azt a képzetet, amelyek kapcsán az emberek pedig remélnek, annak a neve: illúzió.

Persze, hazugságaikért nem csak a pártok felelnek, hanem az ember tömeg is, akinek szüksége van illúzióra és nem olyan erőre szavaz, aki igazabb képet fest a valóságról, hanem olyanra, aki nagyobb ígér. Milyen erkölcsű nép az, aki hazugságon kapja vezetőit és újra megválasztja azt. Ne hidd, hogy egyetlen párról beszélek, egyetlen nagy párt sem különb a másikonál.

Aki pusztán vonzódik egy párthoz és nem az igazsághoz az sötétségben tapogatózik, azonban az a ragaszkodás, amely miatt az ember és a társadalom is megreked, az a sötét valódi természetének köszönhető. Minden választó megérdemli a sorsát. Sírnak, ha veszteség éri őket, de soha nem gondolnának bele az ország gazdasági folyamatában. Kapni akarnak, hisz az egó kapni akar, de kapni akarnak a pártok vezetői is, és tagja is. Amíg ez így van, addig a sötétség dúlja szabad harcát a vidéken, hatalomvágytól ittas párvezérek tévesztenek meg minden embert, s nincs egyetlen magyar sem, aki végre szolgálni akarná ezt a népet. Ha lenne egy igaz is a pártok között, akkor annak vezetője nem a másikat gyűlölné, hanem képes lenne lemondani a hatalomról, följárni segítségét a köznek, hogy megszűnjön ez a kettősség a társadalomban. Csak az ördög képes mindent feláldozni, hogy hatalma legyen:

- Nem az a kérdés, hogy melyik politikai irány a helyes, hanem vedd észre, hogy a legdrágább társadalmi működés a kettészakítottságban van, hiszen a nemzet igen sokat áldoz, de a kettősség miatt igen lassan megy előre.

- Nem az a kérdés, hogy melyik párt, igazi demokráciában nem pártok, hanem küldöttek vannak, akik elkötelezték magukat választóikért. Egyénileg felelnek saját szavazóikért.

- Nem az a kérdés, hogy szakértői-e a kormány, hiszen a kormány leginkább nem szakmai alapon dönt, vannak tanácsadói, akik értenek a szakmához. Az a kérdés, hogy elkötelezett-e és van-e elég empátiája, hogy megértse mi a döntéseinek a következménye az egyszerű ember szintjén

Erre a kettősségre rámeleg az ország. Egyre szegényebbek az emberek. Válság van? Az is! De a válságból kijutni kettősségben, szinte lehetetlen vállalkozás. A mélyről csak az egység emeli fel a tudatot. Elmentek a befektetők? El bizony, a bizonytalanságot nem szeretik a gazdag emberek és cégek sem. Ugye, érted? A jelenlegi helyzetet épp a vezető és ellenzéki pártok okozták. Az elmúlt választási ciklusokban, ha egy párt alulmaradt, azt mondta, hogy ő konstruktív ellenzékbe vonul. Képmutató kijelentés volt minden esetben, mert konstruktivitás miatt nem alakult volna ki a kettősség. Ebben az esetben a párt építő jellegű javaslatokat dolgozott volna ki, hogy így is segítse a kormány munkáját, s a hangsúly nem a másik

Választások

Írta: Administrator

2011 május 30. (hétfő) 09:16 - Utoljára frissítve 2011 május 30. (hétfő) 09:30

lejáratása lett volna. Miben higgyen az ember, ha egy pártnak szinte egyetlen ígérete sem igaz? Könnyű azt mondani: „de a másik párt...”. Azok az erők, akik keresztény értékűnek vallják magukat, azok nemhogy Istenben nem hisznek, de a keresztény értékek kimondása is súlyos Istenkáromlás a szájukból. Egy hithű keresztény:

- Hisz a megváltásban, így a kegyelemben is... s nem gyűlöli a másik pártot
- Nem ragaszkodik anyagi értékekhez, hanem lelki értékeket terjeszt a földön, amelynek aztán majd lesz anyagi gyümölcse is
- Egységre törekszik, mert azt tanította megváltójuk, hogy „szeresd az ellenségedet is”
- Életét áldozza az igazságért, mert hisz abban, hogy Isten örök életet ad neki.

Nem akarok egyik pártnak sem kedvezni. Azt szeretném, ha elgondolkodnál arról, amit leírtam, és a megtévesztés helyett az igazságot keresnéd. Egy hívő ember nem azt a pártot támogatja, amelyben az egyház jobban jár anyagilag, hanem azt a pártot támogatja:

- aki mentes a szélsőségektől
- aki igazabb képet fest a körülményekről és a lehetőségekről
- aki nem gyűlölködik, nem mutogat és nem állandóan hibást keres
- aki nem fenyegetőzik
- legfontosabb, hogy belátja, a jelenlegi helyzetet már nem képes megoldani egyetlen párt sem, a köznép igaz áldozata nélkül. Ehhez őszintén segítséget kér, és ha azt megkapja, a legnagyobb körültekintéssel jár el, hogy az embereket meg ne csálja.

Ha képmutatókat követsz, te magad is képmutatóvá válsz. Ez a törvény. Ha világosságot akarsz látni, a világosság döntsön általad, ne a félelem, és ne a vonzódás, a kapni akarás. Ha így tesz minden ember, akkor majd lesz miből adnia az országnak, és akkor majd abból te is részesülhetsz. Addig pedig dolgozni kell... és helyes döntések sokaságát meghozni. Az elmúlt 20 évben nem ez történt!